

- **MeerWaarde: voor sociaal maatschappelijke ondersteuning**
- **Een pleidooi voor een compassievolle gemeenschap**
- **Bardo staat als een huis**

Winter 2023

NIEUWSBRIEF BARDO

compassie gedreven in beweging

De kracht van samenleven

Over de kracht van er zijn.

*'Wil je snel gaan, ga dan alleen.
Wil je ver komen, ga dan samen.'*

(Afrikaans spreekwoord)

De laatste levensfase is voor ieder van ons een hoogst persoonlijke aangelegenheid. Niemand kan die laatste fase van je overnemen of voor je doen. Maar persoonlijk is niet hetzelfde als alleen. Juist als de dood nabij komt, mogen wij elkaar als medemensen ook langszij komen en nabij zijn. Sterven is immers een sociaal fenomeen, zo betoogde professor Luc Deliens.

Zijn bijdrage was onderdeel van het symposium 'Bardo is meer - compassie gedreven in beweging'. Hij gaf woorden aan wat in het programma al verweven zat - samen. Nabestaanden staken een kaars aan om zo uit te drukken dat zij die overleden zijn niet alleen nog steeds aanwezig zijn, maar ons ook zoveel hebben nagelaten. Hun wijsheid is bijvoorbeeld te lezen in de bundel 'Omdat we leven'. Exemplaren van de bundel konden na afloop meegenomen worden om zo de verhalen verder te brengen.

In de podcast 'Aangekondigd einde' is te horen hoe maakster Silvia verrijkt werd door de ontmoetingen in Bardo. Aandacht voor kunst in het programma wees ons op zowel onze kwetsbaarheid als de veerkracht van de mens. Een symposium dat liet zien wat Bardo al ruim 20 jaar doet - handen en voeten geven aan 'samen' in de fase van het leven waarin het einde in zicht komt. Dat doen we zowel binnen de muren van Bardo als daarbuiten, bijvoorbeeld in de thuissituatie.

Om ook de komende jaren verder te kunnen komen met dit werk, hebben we elkaar hard nodig. De aanwezigheid van zovelen uit de Haarlemmermeer sterkte ons. Als we namelijk verder willen komen, moet het meer zijn dan alleen Bardo. Alleen zo kan iedereen zich in die zo persoonlijke laatste levensfase bevindt, zich niet alleen weten, maar samen. ➡

Christiaan Rhodius november 2023, arts bij Bardo

Samen sterk voor palliatieve zorg

Als directeur van Bardo en landelijk bestuurslid van de Associatie Hospicezorg sta ik pal voor de toekomst van Bardo en de hospicezorg in Nederland. Het team van Bardo - beroepskrachten en vrijwilligers - biedt dagelijks gespecialiseerde zorg en begeleiding aan mensen in de laatste levensfase. Op onze vorm van zorg wordt in toenemende mate een beroep gedaan. Daarmee groeit ook het belang van een goede financiering. Hoe mooi is het dat Bardo ondersteund wordt door de Stichting Vrienden van hospice Bardo zodat we, naast de financiering van de zorgexploitatie door de zorgverzekeraars, vanuit donaties door particulieren en bedrijven extra middelen kunnen inzetten voor de inrichting van ons hospice, het behoud van het pand en activiteiten voor onze patiënten, hun naasten en ons team. Doet u mee? Kijk op: www.bardostaatalseeneigenhuis.nl

Simone Koops-Ouwerkerk

Bardo ontmoet

Heeft u een mooie ervaring of bijzonder verhaal over de zorg of ondersteuning van Bardo en wilt u deze delen in de nieuwsbrief? Mail dan naar info@hospicebardo.nl.

In elke Bardo Nieuwsbrief spreken we met mensen die zich inzetten voor het maatschappelijk, sociale domein in Haarlemmermeer. Hoe groeien we met de organisaties in het Haarlemmermeerse netwerk naar een compassievolle samenleving en wijzen we de weg aan eenieder die dat nodig heeft?

Als een vis in het water

Deze keer ontmoeten we David Oldenburg, sociaal werker, met als specialisme algemeen maatschappelijk werk en ouderenadvies bij MeerWaarde. Vanuit zijn jarenlange ervaring als maatschappelijk werker maakte hij anderhalf jaar geleden de overstap naar MeerWaarde. Als inwoner van Haarlemmermeer maar ook als professional kan hij veel mensen dichtbij helpen. MeerWaarde bestaat inmiddels al 25 jaar als eerste aanspreekpunt voor de inwoners en zet zich gepassioneerd in voor een samenleving waarin iedereen meetelt. David voelt zich er als een vis in het water. "Mijn werk is heel veelzijdig en ik heb de vrijheid om mijn baan als professional binnen de maatschappelijke opdracht die MeerWaarde heeft, in te vullen." "Dat bevalt heel goed."

Waar kun je voor bij David en zijn collega's terecht?

David ontmoet je in het team Hoofddorp-West dat de wijken Overbos en Floriande voor haar rekening neemt. Samen met de collega's van Zuid-West (Bornholm en Toolenburg) delen zij een locatie voor PlusPunt Skagerak waar je als inwoner 4 dagen per week kunt binnenlopen met je vragen (pluspuntskagerrak@meerwaarde.nl) voor zo'n 50.000 inwoners. David vertelt: "Dat is één van de grote voordelen van MeerWaarde, je zit in de buurt van de inwoners en wij kunnen zo een intensief aanspreekpunt zijn door het persoonlijke contact. Het aantal mensen dat binnenloopt is hoog en het aantal vragen heel verschillend van aard. Onze kennis van het sociaal domein en de sociale kaart reikt ver. Zoals de voorzieningen die mensen aanvragen, waar zij terecht kunnen voor bepaalde zorg en huisvestingsvragen. Het is een beetje het huisartsen idee. Wij bieden kortdurende dienstverlening met gesprekken voor 1-5 weken. Is er meer nodig dan verwijzen we door in een "warme overdracht". We zijn ook de spil in het sociaal domein om de weg te wijzen. Het welzijn van de mensen staat centraal en verwoordt prachtig waar we voor staan."

Ouderenadviseur

Naast algemeen maatschappelijk werker is David ook ouderenadviseur. "Ik heb altijd affiniteit gehad met ouderen, het ligt me en het is denk ik een gevoel. Ik denk weleens dat mensen vergeten dat ouderen ook vragen en problemen hebben. Daarnaast maken ze je aan lachen en leren we veel van hun levenservaring. We zoeken hen actief op. Jaarlijks krijgen we van de gemeente een adressenlijst van mensen die 80 jaar worden. En bieden hen

een preventief huisbezoek aan. Onze vrijwilliger bezoekt hen dan en neemt een vragenlijst af op allerlei gebieden. Die nemen we zorgvuldig door en formuleren vragen die naar voren komen. Als het wat ingewikkelder is, ga ik langs. En kom ook tegen dat mensen GGZ-problemen hebben of kampen met dementie, dat vergt een andere manier van gesprek. We zien een toename van wat agressievere mensen en zien dat wel als een signaal. We verwijzen dan door naar de huisarts of GGD meldpunt zorg en overlast. Altijd blijft de hulpvraag van de persoon centraal staan."

Verbinding en samenwerking met netwerken in Haarlemmermeer

Vanuit MeerWaarde werkt David ook nauw samen met de andere netwerken in Haarlemmermeer. Verbinding ziet hij als cruciaal, "hoe kunnen we dingen integraal oppakken en elkaar voorzien van advies?" Zo staat voor de komende maanden de organisatie van een aantal bijeenkomsten met het Netwerk Palliatieve Zorg Amstelland en Meerlanden en Midden & Zuid-Kennemerland in de wijk op stapel. Ook Bardo neemt deel aan deze bijeenkomsten waar eenieder welkom is. "Zodat we wat meer kunnen vertellen wie MeerWaarde is en aan de hand van thema's zoals palliatieve zorg met hen in gesprek gaan in hun buurt."

Tenslotte is David ook vrijwilligerscoördinator, "meer een nevenactiviteit", die hij samen met een collega invult. "Want ook zij hebben informatie nodig en persoonlijk contact."

Mijn baan omvat veel meer dan 1:1 afspraken en dat wordt serieus genomen door MeerWaarde." Meer weten? www.meerwaarde.nl

Waarvoor kunt u terecht bij een PlusPunt

- Ondersteuning om zelfstandig te kunnen blijven wonen.
- Hulp bij persoonlijke problemen.
- Vragen over opvoedsituaties.
- Sociale en recreatieve activiteiten in de omgeving.
- Vrijwilligersactiviteiten in de buurt.
- Dagactiviteiten in de buurt.
- Hulp bij het invullen van formulieren.
- Ondersteuning bij administratie.
- Hulp bij het organiseren van een activiteit voor uw straat of buurt.

Bardo zorgt

Heeft u een mooie ervaring of bijzonder verhaal over de zorg of ondersteuning van Bardo en wilt u deze delen in de nieuwsbrief? Mail dan naar info@hospicebardo.nl.

Een overpeinzing van geestelijk verzorger Anke de Lange

'Als morgen de scan arts komt, kan het zo geregeld zijn. 'Wat denk jij, dinsdag of woensdag? 'Ik zit aan het bed van een leeftijdsgenoot wiens toekomst 3 maanden geleden onbegrensd leek. Nu voelt hij hoe zijn ziekte iedere dag meer terrein wint. Hij wil niet afhankelijk zijn. Ook geen betutteling. Als het dan toch moet, dan maar...

In zijn ogen een peilloos diep verdriet, dat ik mag zien. De woorden die erbij horen mag ik niet horen.

Dus praten we over dinsdag of woensdag. Over alleen of met iemand erbij.

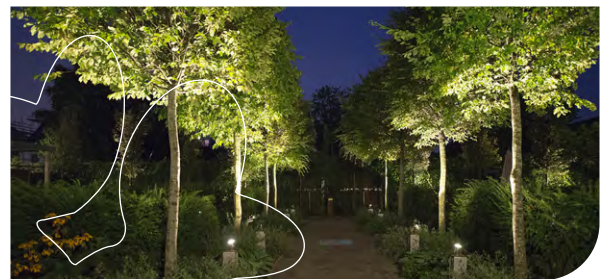
Over deze laatste dagen, die zo moeilijk zullen worden. En het meest waardevol. Dus wil hij niemand meer zien. Zijn leven heeft hij alleen geleefd, dit wil hij ook alleen. Want belangrijke dingen doe je alleen. 'Jij begrijpt dat he?' Ja, ik begrijp dat. Er is veel meer onuitgesproken herkenning tussen hem en mij.

Ik vertel hem dat ik dit weekend in de buurt ben. 'Ik denk niet dat ik je nodig heb'. Dan ben ik er maandag weer. 'Dat zou ik heel fijn vinden'

Onderweg naar huis biedt mijn wandeling de tijd om de schoonheid van de dood te verbinden met de schoonheid van het leven.

Een uur later dan gepland open ik mijn mailbox van mijn reguliere baan, schrijf een stuk voor een van onze directeuren en voel me rijk.

Mijn toekomst is op dit moment nog onbegrensd. Wat een zegen.

Leesbelevingen uitwisselen tijdens Bardo Leest

Zo'n 4 keer per jaar komt de leesgroep van Bardo bij elkaar om leeservaringen met elkaar uit te wisselen. De afgelopen maanden lazen met elkaar de boeken 'Terug naar huis' van Jesús Carrasco en 'Na Emma' van Joost Prinsen. Twee totaal verschillende boeken. De eerste keer voert je terug naar de Spaanse binnenlanden waarvan de hoofdpersoon Juan nu juist afscheid had genomen. Ineens zit hij weer vast op de plek waaraan hij wilde ontsnappen, samen met zijn moeder, die steeds verder wegglijdt in het verleden. Unaniem vonden de leesgenoten dit een prachtige roman waarin het verhaal een onverwachte wending neemt en een bijzondere terugkeer wordt.

Hoe anders was de afdrank van het egodocument 'Na Emma' van Joost Prinsen. Allemaal hadden we wat moeite met de anekdotische opbouw van het boek, maar ook met de 'confronterende wijze' waarop het boek geschreven is, hoe eerlijk ook opgetekend. Daarnaast toch ook herkenning in de passages waaruit de worsteling van de moeder met de geadopteerde dochters. Elke Bardo Leest bijeenkomst levert een diversiteit aan inzichten op. Schuif aan als je je leesbeleving ook wilt delen. De boeken kiezen we met elkaar zijn terug te vinden op: <https://hospicebardo.nl/leerhuis/bardo-verbndt/>

Tere symbolen van liefde voor elkaar

We spreken met Ted, de echtgenoot van Stefanie, die samen een tijdje verbleven in Bardo. Een intense periode waarin veel voor hen gebeurde. Ted deed daar iets bijzonder warm mee. Op zijn arm liet hij een tatoeage van Bardo tatoeëren en licht toe: "Ik wist niet wat Bardo betekent, dus ben ik dat gaan opzoeken en kwam bij de link dat Bardo Tibetaans is voor 'tussenfase'. Vandaar dat ik uiteindelijk heb besloten om de tatoeage te zetten toen ik hier een kleine 2 maanden zat met Stefanie.

Maar daar liet hij het niet bij: op zijn andere arm liet hij ook een tatoeage plaatsen. "Dat is de 'infinity', die Stefanie ooit zelf ontwikkeld heeft om op onze camper te plakken aan de binnenzijde van ons dashboard van de rijderskant en op de achterzijde van het voertuig. Als herinnering aan ons onze liefde en die heb ik ook getatoeëerd." Twee prachtige beelden die alles zeggen.

Met dank aan Ted en Stefanie

Bardo ontmoet

Eén van de sprekers op het symposium was de Belgische professor Luc Deliens. Hij breekt een lans voor een andere manier van kijken naar palliatieve zorg en sterven voor de toekomst aan de hand van gegevens uit zijn land. En publiceerde daar een column over in de Standaard. Op grond van deze column sprak hij met de Belgische minister van Volksgezondheid.

Sterven is een sociaal gebeuren met een medische component, niet een medisch gebeuren met een sociale component

Luc Deliens
Professor of Palliative Care Research
Director of End-of-Life Care Research Group (Brussel & Gent)
President of PHPCI

Een stukje geschiedenis

Zorg rond het levenseinde werd in de afgelopen 30 à 40 jaar uitgebouwd via gespecialiseerde palliatieve zorg in ziekenhuizen in de thuiszorg en in de woonzorgcentra. Het gezondheidszorgbeleid heeft echter veel minder aandacht gehad voor de toegevoegde waarde van gemeenschappen, buurten, scholen, bedrijven, culturele- en andere organisaties, steden en gemeenten. We zijn vergeten dat sterven vroeger een sociale gebeurtenis was met een medische component, niet een medische gebeurtenis met een sociale component. Honderd jaar geleden werden mensen thuis geboren en ze stierven ook thuis. Te veel mensen sterven vandaag op een manier en op een plaats die niet overeenstemt met hun waarden of voorkeuren. Er wordt vaak onvoldoende ruimte gecreëerd voor actief afscheid nemen van de geliefden, familie, en vrienden.

Rol voor de gemeenschap

Dood en sterven – en het bijbehorende verlies en verdriet – treffen iedereen en toch is er onevenredig weinig aandacht en middelen hiervoor in ons gezondheidszorgbeleid. In de afgelopen dertig jaar was het antwoord van het beleid steevast een verdergaande professionalisering en medicalisering van de zorgprocessen en het sterven. Waarom niet meer erkenning teruggeven aan de gemeenschap? Voor het bevorderen van de gezondheid zijn we er in de afgelopen veertig jaar in geslaagd om dit tot éénieders zaak te maken. Iedereen weet vandaag dat roken slecht is voor de gezondheid en dat we een gezond voedingspatroon moeten nastreven. Waarom zou dit ook niet kunnen voor zorg aan het levenseinde en rouwzorg? Laten we dan ook beginnen bij de bevolking met het versterken van kennis en attitudes over dood en rouw en het normaliseren van het voeren van zulke gesprekken. Van praten over de dood gaan we niet dood en alleen door te praten kunnen we het huidige taboe rond sterven en dood wegwerken. Laten we ervoor zorgen dat elke persoon, elke familie en elke gemeenschap weet wat ze kunnen doen als iemand voor een naaste zorgt, of iemand rouwt of sterft. Begin bij jezelf en stel jezelf de volgende vragen: wie zal er voor mij zorgen als ik geconfronteerd word met een levensbedreigende aandoening? Hoe sterk is mijn sociale netwerk? Hoe zullen mijn familie en vrienden reageren op mijn levenseinde? Zou ik de meest existentiële beslissingen niet liever zelf in handen houden?

Het belang van familie, vrienden en burens

Slechts 5 procent van de reële tijd van een persoon met een ernstige ziekte wordt doorgebracht met een zorgprofessional, zoals een arts of verpleegkundige. De overige 95 procent wordt doorgebracht met partner, kinderen, ouders, vrienden, familie, huisdieren, vrijwilligers, burens, etc. – en toch sterven mensen ook steeds vaker alleen. We vinden het verbazingwekkend dat die ene unieke ervaring die we allemaal meemaken, meestal aan het toeval en aan de medische wereld wordt overgelaten. Het feit dat we sterven is geen medisch falen, maar de laatste onvermijdelijke stap in het leven. De onvermijdelijkheid van zorg rondom sterven en dood wordt op een gegeven moment ieders zaak. We moeten dus eens goed nadenken of we met de zorg rond het levenseinde en met het beleid wel de goede richting uitgaan in onze samenleving. Laten we ophouden het belang van professionele medische ondersteuning te overschatten en het belang van familie, vrienden en burens te onderschatten. Om palliatieve zorg en rouwzorg toegankelijk te kunnen maken voor iedereen, moeten gemeenschapsinitiatieven een gelijkwaardige partner worden in het gezondheidszorgbeleid. Enkel met dit vernieuwend beleidsuitgangspunt kan er een kwalitatief goede gezondheidszorg en kwaliteit van leven zijn aan het einde van het leven.

Zorg toegankelijk voor iedereen

Als we tijdens het levenseinde ook echte levenskwaliteit willen garanderen, dan moet de palliatieve zorg professionals vanaf de diagnose van een terminale ziekte tot en met de rouwverwerking leren samenwerken met de lokale gemeenschappen (buurten, scholen, bedrijven, sport- en culturele organisaties, etc.). Want het leven gaat door, zelfs voor de stervende; het stervensproces kan weken, maanden en soms jaren duren. Daardoor is er nog steeds de dagelijkse routine – boodschappen doen, koken, medicatie ophalen bij de apotheek, de hond uitlaten, een boek ophalen in de bibliotheek, het gras maaien, het huis opruimen, of vrienden uitnodigen voor een praatje en om waardig afscheid te kunnen nemen. We denken misschien dat dit kleine dingen zijn, maar dit is de kern van wat echt belangrijk is voor mensen, wat laat zien dat we van ze houden en wat hun waardigheid versterkt en niet ontnemt. We sterven maar één keer, dus laten we dit goed voorbereiden en zoveel mogelijk in eigen regie houden. Laten we de capaciteit van onze gemeenschappen opnieuw opbouwen zodat ze terug compassionate gemeenschappen worden, en zodat die zorg toegankelijk wordt voor iedereen.

Bardo beweegt

Bardo staat als een huis

Bardo is een begrip in de Haarlemmermeer. Tijdens de bijeenkomst die we 3 november organiseerden voor de ondernemers in de regio lichtte de voorzitter van De Stichting Vrienden van Hospice Bardo, Dick Winters, toe hoe we de handen ineen kunnen slaan. "De Stichting Vrienden heeft als taak zeker te stellen dat Bardo de zorg voor de patiënten op hetzelfde hoogwaardige niveau kan blijven verlenen, dat de inrichting van het hospice daarop aangepast blijft en dat maximaal comfort geboden blijft worden aan de patiënten en hun familieleden.

Mensen die de wens hebben om in Hospice Bardo te overlijden, hebben het recht maximale zorg en aandacht van ons te krijgen en dat moet in de toekomst ook zo blijven. Recent heeft de stichting Vrienden van Hospice Bardo de huisvesting veilig kunnen stellen door het gebouw aan de Burgemeester Jansoniushof te kopen. Daardoor is een betaalbare huisvesting in de toekomst gegarandeerd. De kosten van de zorg worden nu betaald door de zorgverzekeraars. Maar de financiële toekomst van de zorgverlening is onzeker. Door de vergrijzing van de maatschappij zal de vraag naar palliatieve zorg toenemen terwijl adequate financiering daarvan niet zeker is. Wij hopen en vertrouwen dat de

Haarlemmermeerse gemeenschap dat ook belangrijk vindt en dat zij ons willen helpen door regelmatig een financiële bijdrage te doen zodat het voortbestaan van Hospice Bardo veiliggesteld is."

Daarom hebben we een website geopend waar u gemakkelijk kunt bijdragen via www.bardostaatalseenhuis.nl. Uiteraard krijg je logo en vermelding op deze site en op de wall of fame die daarvoor in hospice Bardo werd ingericht. 📌

Project ondernemerschap

Maar natuurlijk draait het niet alleen om geld. Sponsorideeën zijn eveneens van harte welkom. Initiatieven die hartverwarmend zijn. Zoals het project Ondernemerschap op het Hoofdvaart College. Op 11 november stonden Isis, Mietra, Emma en Shivanni met 'Sieraden by us' met een kraampje in de Symfonie. Dit leerjaar is er een project op het Hoofdvaart College waarbij leerlingen proberen om met 50 euro die zij van school te leen krijgen, winst te maken voor het gekozen goede doel: dat was unaniem Hospice Bardo. Een meer dan waardevolle en educatieve ervaring voor de ondernemers van de toekomst, maar vooral een heel sympathieke ondersteuning voor Bardo. Dank je wel meiden!

Heeft u ook een mooi sponsoridee om met uw bedrijf Bardo te ondersteunen? Laat het ons weten op info@bardo.nl 📌

Letterlijk in beweging

Maar ook het team van Bardo zet de boel in beweging. Amstelring organiseerde het beachvolleybaltoernooi in Aalsmeer. En een aantal teamleden van Bardo vormden onmiddellijk een team. Hier zie je een foto van het volleyballen door onze "Bardoballen, vooral goed in de laatste fase" Ze speelden 6 wedstrijdje gespeeld, waarvan 3 gewonnen, 1 gelijk en 2 verloren, maar dan wel van de nummer 1 en 2. Het team heeft zich kranig gewoerd en was bloedfanatiek. 📌

Bardo in de media

De afgelopen maand verscheen Bardo volop in de media. In Libelle 46 van november werd het artikel 'Wat ik nog had willen zeggen' gepubliceerd. Een interview van José Rozenbroek met Christiaan Rhodius onder de titel 'De kunst van het afscheid nemen.' "Verbondenheid en loslaten, dat is de paradox aan het einde van het leven. En dat zegt weer iets over liefde en rouw, twee kanten over de verbondenheid die je hebt ervaren met iemand die belangrijk voor je was, die je leven zin gaf." Aan de hand van de hechtingstheorie van John Bowlby en Emotionally Focussed Therapy illustreert de arts wat je kunt tegenkomen aan het einde van het leven. 'Er is niet een recept voor het afscheid nemen, elke situatie is anders.'

Eerder die week sprak Jacco van Oostveen van het Haarlems Dagblad met Silvia Bromet en Christiaan Rhodius over het maken van de podcast serie Aangekondigd Einde en de kunst van het loslaten bij de stervende mens. Het belang van nabijheid is Bromet het meest bijgebleven: "Dat het op moeilijke momenten zo belangrijk is dat iemand bij je is, naast je zit, je hand vasthoudt, nog even met je praat."

Beide artikelen kunt u volledig lezen op www.bardo.nl, op de homepage onder nieuws of op onze social media. 📌

Uit de vrijwilligersraad

Alweer wel even geleden maar op 19 september jl. zijn onze jubilarissen weer in een welverdiend zonnetje gezet. Vanuit de Vrijwilligersraad was dit jaar Erika Naeije (secretaris) aanwezig en kon deze trotse vrijwilligers dan ook namens de Vrijwilligersraad van harte feliciteren. Deze vrijwilligers hebben zich, net als al onze andere vrijwilligers uiteraard, in de afgelopen 5-10-15-zelfs 20 jaar met hart en ziel ingezet voor Bardo en dat is natuurlijk fantastisch. **Dank jullie wel!**

Namens de Vrijwilligersraad
Ingeborg Robijn, voorzitter vrijwilligersraad

Bardo in cijfers

Van januari t/m september 2023

Opnames hospice	83
Komend van thuis	24
Komend van Spaarne Gasthuis	26
Komend van andere ziekenhuizen/verpleeghuis	19
Komend via casemanagers ondersteuning thuis	12
Komend van elders	1
Overleden in hospice	78
Ontslagen uit hospice	9
Gemiddelde verblijfsduur hospice (dagen)	26
Kortste verblijfsduur hospice (dagen)	1
Langste verblijfsduur hospice (dagen)	120
Gemiddelde leeftijd bij opname (jaar)	74
Jongste patiënt hospice	54
Oudste patiënt hospice	90
Nieuw in zorg bij casemanagers	36
Aanvragen vrijwilligers thuis	26

Wil je ook een gift overmaken of Vriend worden?

Dat kan via rekeningnummer NL89 RABO 0324 5720 93 ten name van Stichting Vrienden van Hospice Bardo. U vindt alle informatie op onze website onder de button doneren.
<https://www.hospicebardo.nl/steun-bardo/>

Giften

Wat fijn dat we van zoveel mensen en ondernemers een gift voor Bardo hebben ontvangen. Mede dankzij deze giften kan het werk van Bardo worden voortgezet en uitgebreid.

NAAM	GIFT
De heer K. van der Velden, <i>donatie voor verpleegkundig team</i>	100,-
PC Uitvaart, <i>donatie voor aanschaf twee koppelbedden</i>	7.500,-
Mw. I. Siefken-Dirkzwager, <i>in herinnering aan de heer R.A.P. Siefken</i>	50,-
Exelix, <i>donatie cursist</i>	25,-
Mw. J. Doolaard-Vree, <i>donatie voor de organisatie</i>	2.000,-
Mw. J. Doolaard-Vree, <i>donatie voor de medewerkers</i>	3.000,-
De heer M.A. Hollander en Mw. K.E. Kersten, <i>nogmaals dank voor de geweldige zorg aan mw. A. Kersten</i>	100,-
Donaties in verband met afscheid huisarts Van der Vinne	3.420,-
De heer G.J. van den Berg, <i>donatie voor Vrienden en vrijwilligers</i>	600,-
Donatie Saskia Haarlemmermeer Stylist	25,-
Mevrouw L.C.M. van Soest-Wegman, <i>donaties t.g.v. 70^e verjaardag</i>	150,-
Room-Katholieke Kerk St. Augustinus, <i>collecte tijdens uitvaart mw. T.W.J. van den Berg-de Hertog</i>	200,-
P. Th. van de Coevering-Tabbers, <i>t.g.v. briljant huwelijk</i>	500,-
Mw. E. Houweling, <i>dank voor goede zorgen voor dhr. b. Houweling</i>	100,-
De heer J.J. de Wilde, <i>mooi initiatief om locatie in eigen beheer te krijgen</i>	50,-
Mevrouw I. Elschot	100,-
De heer en Mw. F. van Rij-Bruin, <i>eenmalige donatie</i>	100,-
Atelier SYS, Mw. C. van der Hoorn, <i>n.a.v. 70^e verjaardag zus</i>	50,-
C.J.P. Bijl, <i>donatie voor 70^e verjaardag mw. L. van Soest Wegman</i>	25,-
De heer P. Duivis, <i>donatie</i>	15,-
Jaargenoten OCO Mw. Ficq, <i>donatie voor aanschaf koppelbedden</i>	1.025,-
Rooms Katholieke Kerk St. Augustinus Vijfhuizen, <i>collecte feestweek</i>	453,-
De heer J. Gringhuis, <i>als dank voor de goede zorgen mw. K. Gringhuis-Beets</i>	700,-
De heer en Mw. G. van Peurse, <i>zorgzame begeleiding dhr. H. de Visser</i>	25,-
J. Koole	20,-
Mw. B. de Visser	100,-
Mw. N. de Visser en de heer J.H. Vos	50,-
Mw. I. Kapitein, <i>voor liefdevolle verzorging dhr. H. de Visser</i>	25,-
De heer B. de Visser, <i>hartelijk dank voor de goede zorgen voor mijn vader</i>	200,-
Mw. A. Neijssel, <i>donatie i.v.m. goede zorg dhr. H. de Visser</i>	15,-
Jaargenoten OCO Mw. Steffi Ficq	1.025,-
Meerdere donaties ter nagedachtenis aan de heer I. Raghunath	230,-
Schenking uit de nalatenschap van de heer K.E. Ziegeler	500,-
De heer V. van der Meulen, <i>dank voor lieve en warme zorg moeder</i>	200,-
Mw. B. Otte, <i>als dank voor lieve zorg van echtgenoot, vader en opa</i>	500,-
Stichting Pelgrimshoeve, <i>bijdrage voor de palliatieve zorg van Bardo</i>	750,-
De heer G. Winters, <i>donatie voor aanschaf magnetron</i>	250,-
VELE ANONIEME GIFTEN!	10.142,50

Colofon: Bardo ondersteunt en zorgt voor mensen die niet meer te genezen zijn. In het hospice en thuis. Daarnaast ontwikkelt en deelt Bardo actief haar kennis en kunde over palliatieve zorg. Deze nieuwsbrief van Stichting Bardo en Stichting Vrienden van Hospice Bardo geeft donateurs en belangstellenden recente informatie over ontwikkelingen bij Bardo. Wil je je uitschrijven, je gegevens laten wijzigen of de nieuwsbrief voortaan digitaal ontvangen? Laat het ons weten via info@hospicebardo.nl of tel. 020 - 333 4700.

Aan deze nieuwsbrief werkten mee: **opmaak** Buro IK **drukwerk** Drukkerij Groen **verspreiding** Intermail **fotografie** Archief Bardo, Marianne van de Kreeke **bijdragen** David Oldenburg, Luc Deliens, Christiaan Rhodius, Dick Winters, Birgit Cramer van den Boogaart, Anke de Lange en Ted Witjes **redactie** Christiaan Rhodius, Simone Koops-Ouwerkerk en Majo van der Meijden.

Adres Bardo: Burgemeester Jansoniushof 11 • 2131 BM • Hoofddorp • Tel. 020 - 333 47 00 • www.hospicebardo.nl

Volg ons op:

HospiceBardo
 HospiceBardo
 @HospiceBardo

Nieuwsbrief Winter 2023

Bladzijde 6 / 6